

LA QUARESMA, CAMÍ CAP A LA LLIBERTAT

Dimecres que ve, amb el ritu tan sobri i, al mateix temps, tan expressiu de la imposició de la cendra, iniciarem el temps de quaresma, un temps de conversió que ens ha de portar a eliminar el “rent de malícia i de maldat” que puga haver-hi en els nostres cors, celebrar la Pasqua amb “els pans àzims de la sinceritat i de la veritat” (Cf 1 Co 5, 8) i, d’esta manera, arribar a viure en la llibertat i el goig dels fills de Déu. No estem davant un temps litúrgic en el qual simplement intensifiquem les nostres pràctiques religioses externes, sinó davant una oportunitat que se’ns oferix perquè ens obrim a la gràcia de Déu i ens convertim a Ell. Per això, el primer que se’ns demana és que abandonem un estil de vida caracteritzat per la superficialitat i que entrem en el nostre interior. La quaresma és el temps de la veritat de la nostra vida. Per això, ens recorda el papa Francesc, en el seu missatge d’enguany, “el primer pas és voler veure la realitat”: la realitat personal de cadascun de nosaltres i la del nostre món, perquè tots estem cridats a viure en el goig de la salvació.

Qualsevol mirada al món que ens envolta està sempre orientada per algunes inquietuds. El Papa, en el seu missatge d’enguany, ens convida a mirar la realitat preguntant-nos on està el nostre germà. Darrere d’esta pregunta s’amaga el desig d’un món nou, de no deixar-se véncer per la desesperança dels qui pensen que no pot canviar res, ni pel conformisme d’aquells que, des de la seua comoditat, no senten la necessitat d’avançar pel camí de la veritat i de la justícia. La quaresma ens ha d’alliberar de les nostres desesperances i comoditats.

La Paraula de Déu que escoltarem durant este temps ens ajudarà també a descobrir els nostres propis ídols: “el sentir-se omnipotents, reconeguts per tots”; cedir a “la seducció de la mentira”; apegar-nos “als diners, a uns certs projectes, idees, objectius, a la nostra posició...”. Si tot açò ens esclavitza, la nostra vida cristiana es paralitza i els éssers humans deixem de ser germans. El camí de conversió consistix a alliberar-se d’estos ídols que “tornen muts, cecs, sords, immòbils als qui els servixen” i entrar per la senda de la pobresa d’esperit per a no sucumbir a l’encant de la mentira. Els pobres d’esperit, afirma el Papa en el seu missatge, “són una força silenciosa del bé que sana i sosté el món”.

La quaresma és un temps de detindre’s en oració per a acollir la Paraula de Déu i també, de detindre’s davant el germà ferit, perquè l’amor a Déu i al proïsme és un únic amor. L’oració ens portarà davant la presència de Déu; el dejuni ens ajudarà en la nostra lluita per a alliberar-nos dels ídols; l’almoïna ens acostarà al germà que patix. No estem davant tres exercicis independents, sinó davant un únic moviment d’obertura a Déu i als germans i de buidar-se de tot el que ens empresona.

Amb el desig que este camí espiritual ens porte a la valentia de la conversió i al goig de l’esperança que ens donen la fe i la caritat, rebeu la meua benedicció.

*Enrique Benavent Vidal, arquebisbe de València